

[Marie Antoinette von Lowzow.]

Den højtærede forsvarsminister har da også gang på gang givet udtryk for, hvor vigtigt det er, at den frivillige tilslutning til hjemmeværnet styrkes og øges; det må naturligvis gælde tilslutningen af kvinder såvel som af mænd, for af forsvaret er kvindekorpsene i dag en nødvendig del; også kvinderne må tilskyndes i størst mulig grad til at slutte op om det frivillige forsvarsarbejde, dels i civilforsvaret under den højtærede indenrigsministers område, dels i de militære kvindekorps under den højtærede forsvarsministers område. Det må gælde om at gøre arbejdet inden for disse forsvarskorps så let og så tilfredsstillende som muligt, og det er ud fra denne forudsætning, jeg har en henstilling at komme med.

Man har — det tror jeg jeg kan få almindelig tilslutning til — lov at sige, at den indsats af frivillige ofre i form af arbejde og tid, som medlemmerne af de militære kvindekorps yder, fuldt ud kan ligestilles med de mandlige medlemmers tilsvarende ydelser. Kvinderne er da også ganske ligestillede med hjemmeværnsmændene, når det gælder de krav, der stilles til dem som tilknyttet forsvaret. De har samme pligt til at give møde og gennemgå uddannelse, og de har samme pligtige tjenestetid. De forskellige mindre afsavnsgodtgørelser og småvederlag, der gives hjemmeværnsfolk, for at de i det mindste ikke skal have særudgifter af deres frivillige indsats, er da også i det store hele — i overensstemmelse med det almindelige princip inden for statens område — de samme for mænd som for kvinder.

Så meget mere deprimerende er det derfor at konstatere en mærkværdig og iøjnefaldende forskelsbehandling af mænd og kvinder inden for to særlige områder, nemlig når det drejer sig om 1) aflønning under større samlede øvelser, hvor den enkelte må være længe væk hjemmefra, og 2) tabt arbejdsfortjeneste under længere ophold i lejre og tilsvarende.

Hvad det første angår, gives der i dag under større samlede øvelser hjemmeværnsmænd pr. døgn 3 kr., 5 kr. 50 øre, 7 kr. og 15 kr. til henholdsvis menige, gruppeførere, delingsførere og kompagnichefer. Til kvin-

der gives de samme vederlag til menige, gruppeførere og delingsførere, men når vi når frem til kompagnichefer, der ellers for kvindernes vedkommende er udnævnt af forsvarsministeren på samme måde og på samme betingelser som mændene, så møder vi en, synes det, urimelig forskelsbehandling, idet kvindelige kompagnichefer kun får 10 kr. pr. døgn mod mændenes 15 kr. Man forstår ikke hvorfor.

Og med hensyn til godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste gives der mændene op til 27 kr. pr. dag, medens maksimum for en kvinde kun er 16 kr. pr. dag. Man undres såre over denne forskelsbehandling, så meget mere som den tabte arbejdsfortjeneste i hvert enkelt tilfælde skal dokumenteres. Hvorfor, højtærede forsvarsminister, skal en kvinde, der tjener 27 kr. eller mere pr. dag, bære et tab på 11 kr. daglig, når hun tjenstgør under større øvelser, medens manden med den samme indtægt indkasserer de 11 kr.? Og hvorfor skal de kvinder, der gør den større indsats ved at påtage sig arbejdet som kompagnichefer, straffes med en særlig forskelsbehandling lige over for mænd? Denne forskelsbehandling er en kilde til kritik og utilfredshed, ja, jeg vil sige irritation, og jeg kan ikke se andet, end at den er ganske ubegrundet.

Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede forsvarsminister at søge den nævnte forskelsbehandling afskaffet, også fordi jeg er ganske overbevist om, at det vil gøre det lettere for arbejdet inden for de militære kvindekorps.

Stadig med baggrund i den øjeblikkelige situation, hvor det er magtpåliggende, at forståelsen af vort forsvar og af hele baggrunden for dets arbejde bliver så vidt spredt ud over folket som overhovedet muligt, er det med beklagelse, at jeg under mit arbejde rundt om i landet har måttet konstatere, at det mange steder i allerhøjeste grad skorter på et virkelig grundigt kendskab til NATO, til organisationens deltagerlande, dens opbygning og baggrund, dens muligheder og vanskeligheder. Jeg tror derfor, det vil være af ganske overordentlig betydning for folkets indstilling til og forståelse af forsvaret, om der blev iværksat en velorganiseret og grundigt oplysning om NATO ved statens foranstalt-